

Cerul din Noi

Marin Mihalache

În liniștea tăcerilor fecunde
Avea ca prin vis ni se arată
Tărâmul luminărilor profunde
Ce n-am călcat cu pasul niciodată.

Cu umbra de sub norii de pe cer
Se vede în oglinda sa rotundă
Pământu-ntr-o hlamidă de mister
Plutind prin aer pe pârtii de undă.

Magii ne-au căutat trecutu-n stele
Savanții de la Cern în izotopi
Poetii-n vers și-n visele rebele
Și multe-s scrise și-n ceaslov la popi.

Am vrea s-ajungem la-nceput de lume
Să luăm dumnezeirea cu asalt
Dar când ne-apropiem de-un orizont anume
Se-ntrezărește țărnul celălalt.

De coborâm în noi ca-ntr-o fântână
I-acolo un izvor cu apă vie
Iar cel ce bea nu are să rămână
Un călător pierdut prin veșnicie.